



Arrest

nr. 170 972 van 30 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 september 2015 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 april 2016.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. ENGELS, die loco advocaat M. LECOMPTE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 15 september 2015 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de partijen bij beschikking van 22 maart 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.2. Verzoeker richt op 7 april 2016 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Waar verzoeker bij zijn vraag tot horen tevens opmerkingen formuleert, merkt de Raad op dat – gelet op de vaststelling dat de vraag tot horen geen bijkomende memorie betreft – hiermee geen rekening mag worden gehouden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. In het proces-verbaal van 2 juni 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt dat haar belang erin bestaat de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer te zien verwijderd door een vernietiging ervan. De verwerende partij betwist niet dat de Belgische overheid verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van de asielaanvraag en wijst op de rechtspraak van de Raad van State die stelt dat een belang er niet in kan bestaan louter te horen verklaren dat een beroep gegrond is.”*

2.4. Verzoeker beoogt zijn belang bij huidig beroep louter te ontleen aan het uit het rechtsverkeer verwijderd zien van de bestreden beslissing middels de vernietiging ervan. Hierbij dient de Raad evenwel op te merken dat het belang om een administratieve rechtshandeling uit het rechtsverkeer te zien verdwijnen middels de vernietiging ervan louter omwille van het vrijwaren van een niet nader geconcretiseerd belang van verzoeker – in zover niet wordt toegelicht op welke wijze dergelijke handelwijze vereist zou zijn opdat de belangen van laatstgenoemde zouden worden gevrijwaard – slechts een onrechtstreeks belang betreft. Het louter gelijk krijgen op zich wettigt niet de gevraagde vernietiging (RvS 29 april 1999, nr. 80.016). De finaliteit van het annulatieberoep is immers het laten onderzoeken van de wettigheid van de bestreden beslissing met het oogmerk deze beslissing te doen vernietigen wanneer een onwettigheid wordt vastgesteld, terwijl verzoeker – middels de vernietiging louter omwille van de vrijwaring van *“zijn belang”* – geenszins deze finaliteit nastreeft. Met zijn uiteenzetting ter terechtzitting toont verzoeker dan ook niet aan alsnog over het wettelijk vereiste belang te beschikken bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.5. Gelet op voorgaande brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld, met name dat hij geen belang meer kan laten gelden bij de vernietiging van de bestreden beslissing gelet op de vaststelling dat de termijn voor overdracht aan Hongarije is verstreken, zodat België verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA